

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Immunitate Ecclesiarvm, Coemeteriorum, Et Aliorum Locorum
Religiosorum. Titvlvs XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Ibi que declarat: profundis quoque ac decoris illorum seruonibus ampli ipsius ecclesie fabrica velut gemmis vernantibus utilitas, & verborum elegantia singulari gloriosius sublimata, coruscat. Ideoque circumpecta prudenter dicta sedis (quaer auctibus intenta salubribus, & operibus exposita pietatis, libenter exequitur, qua sunt Dei) premissa sollicite dignaque considerans, & debita mediatione perlustrans, ad divini nominis honorem & gloriam, exaltationem catholicae fidei salutemque fiduum, meritò censuit, ritèque providit. Apostolos, Evangelistas, & confessores eodem in universali ecclesia honorificientia potioris impendiis attollendos: ut ab eant propterius honorari se se sentiant, quanto ipsam præteri excellentius illustrarunt. Nos itaque prius ducti consilii, dignisque studiis excitati, nonnullos & prædecessores nostros Romanorum Pontificum (qui specialis devotionis proferentes affectum, aliquorum festa sanctorum sub dupli ordinaverunt officio celebra) imitari sollicitè intendentes, eorundem Apostolorum, Evangelistarum & confessorum festivitates præcipias (de fratribus nostrorum consilio & auctoritate) sub officio duplo per universas orbis ecclesias volumus, statuimus, & præcipimus annis singulis perpetuis futuris temporibus solenniter celebrari.

DE IMMUNITATE & ECCLESiarVM, COEMETORIUM, ET ALIORUM LOCORUM RELIGIOSORUM.

TYTULVS XXIII.

CAP. I.

Seculares potestates ab ecclesiis vel ecclesiasticis personis talias vel exaltationes pro rebus vel possessionibus acquisitis vel acquirendis exigere non presumant: nec eos compellere ad ipsas diffrahendum, vel extra manum suam ponendum. hoc dicit. Ioan. 3. 20.

Alexander III.

Qvia & nonnulli habentes tempore dominium, vel potestatis gerentes officium secularis, libertatem & immunitatem ecclesiasticam lacerare amine: et tanquam honoris & privilegi ecclesiarum invidi moluntur: expediri, quod per diligentem & austoritatem sedis Apost. (quaer curam habet ecclesiarum omnium & tutelam) contra talium ausus & conamina opportunitum remedium apponatur, ut ecclesiæ ipsæ in plenitudine juris sui & libertatis integrante latentur, & ac detestabilis malignorum audacia, & insolentium nefaria reueritas propelleatur. Sane intellectimus, quod in regno Francie, communia, scabinii, seu consules & alii domini temporales, & ii, qui jurisdictionem in ipsi communis, civitatibus, castris & villis tempore exercunt, vel quibus in illis commissa est executio iustitiae secularis, molesti sunt nimium ecclesiæ super pluribus, & infesti: & inter eam nitorunt & student, ut illis collectas e & talias & alia hujusmodi exdem ecclesiæ praetextu bo-

a. Al. ita: nonnullos prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, &c. b. vide conc. Trid. sess. 23. de ref. c. 26. ubi privilegia & immunitates ecclesiarum & personarum ecclesiasticorum innoverunt & confirmantur. c. vid. conc. Lat. sub Leone X. Sess. 9. ita de reformat. 5. etiam a iure. d. alia: locutus. e. Vide Anach. confil. 96. incip. super dicto dubio. Dec. confil. 496. incip. in causa domini. & Ias. confil. 13. incip. dicta prædia. volum. 3.

norum, quæ acquisiverunt, tribuant & perolvant, vel extra manum suam ponant hujusmodi acquisita. Volentes itaque super his omnibus (prout expedit) sollicitè provide, torque temerarii autibus congruus prædictus obviare, auctoritate Apostolica, prohibita cum fratibus nostris diligentि deliberatione, decernimus, non licet præstatis communis, scabinis, & iis, qui in eis jurisdictio nemo tempore obtinent, vel justitia in temporibus exercent, tallias vel collectas seu actiones qualunque ecclesiis vel personis ecclesiasticis imponere, vel enre ab eisdem pro dominibus, prædictis, vel quibusunque possessionibus ab eisdem ecclesiis, vel personis ecclesiasticis legitime haec tenus acquisiti, vel in posterum acquirent, etiam si ipsæ ecclesiæ vel persona, vel res hujusmodi sit intra illorum districtum vel territorium coniuncta. Nec etiam licet illis ipsas ecclesias vel personas si diffrahendum vel alienandum, aut extra manum sumponendum, acquisita jam vel quæ deinceps acquerent aliquatenus coactare.

CAP. II.

In ecclesiis dato humili usq[ue]cessa debet orationibus i[n]fusis elamoribus & seditionibus, consilii uniuscuius laicos & eorum publici parlamenti, vanu colloqui, negatione, & ratione ac iudicio secularibus, & maxime cunctis i[n]fusis, & ordinariis. Domine.

Gregorius X. in generali concil. Logian. Ecce domum Domini & sanctuarii, dicit ut eum in pace factus est locus, ejus causa di cuius deo veneratione pacificus. Sit itaque ad ecclesias humiles & devoutis resiliens, sicut eis quiesca conversatio, Deo p[ro]ta, insipientibus placita, & que confidantes non loquuntur instruat, sed & referat. Convenientib[us] nomen illud, quod est super omne nomen (a quo aliud ab celo non est datum hominibus, in quo talos fieri credentes oporteat, nomen videlicet IESV d' Officii, quod salvum faciet populum tuum a peccatis eorum) exhibitione reverentie specialis attollant, & quod generat[ur] respectibus, ut in nomine IESV omne gen[us] ecclesiarum singuli singulariter in seipsum implentes (principiis d[icitur] aguntur missarum facta mysteria) & gloriolam illud nomen quandocunque recolunt, stetant gen[us] certi sui, quod vel capitis inclinatione teneant; ambo in locis eisdem intentis præcordiis sacra solemnitas orationibus institutis, nullis in locis eisdem, apibus cum pace ac quiete voti convenit celeri, intencionem exierit, conclamacionem mores, voces, & committat. Cessent in locis illis universitatis & locieratum quartumlibet concilia, & consilia & publica parlamenta. Cessent vana, & multo sonora fida & prophana colloquia. Cessent confabulationes quilibet. Sint postrem quæcumque alia, qui divinum solvent turbare officium, aut oculos divinae misericordiae, ab ipsa profrus extranea: ne ubi peccatum est, ibi peccandi detur occasio, aut dephantur peccata committi. Cessent in ecclesiis etiamque eccl[esi]asticis negotiations, & principiis modiciorum ac fori cuiusque tumultus, omnis in eis secularium iudiciorum strepitus conquiescat, nulla inibi causa per laicos, criminalis maximè agitur, sicut loca eadem a laicorum cognitionibus aliena.

Lectorum ordinariis exegi debet hic contenta: & sententia in ecclesiis habita sum mille: & contra facientes puniri debet, &c. Domine.

Ordinarii docorum hoc faciant observari: suscenda

a. Seculari legitur constanter in vetusti cedri. b. Epist. 5. & 75. c. Alias, placida. d. vide beatum Orosi Historiam, super eis Epist. Pauli ad Galatas. e. Philipp. 1. alia, misericordia. g. al. consilia, suscenda.

suadent, interdicta hujus canonis auctoritate compescant, ad hoc alios etiam in ecclesiis ipsis magis assiduos, & in præmissa idoneos deputando. Et nihilominus processus judicium secularium, ac specialiter prolate sententia in eisdem locis omni careant robore firmatis. Qui verò præmissas inhibitiones animo petulantem contempnent, prater processum ordinariorum & deputandorum ab ipsis, divinae ultio[n]e & nostra poterunt accioniam formidare, donec suum confessi reatum à similibus firmato proposito deliberaverint abstine[n]te.

C. III.

Ponit excessus laicorum, qui clericis collectas, tallias & onera imponebant: & excessus clericorum, qui talibus consentiebant.

Bonifacius VIII.

Clericis & laicos infestos oppidò tradit antiquitas, quod & præsentium experimenta temporum manifeste declarant, dum suis finibus non contenti nituntur in vetitum, ad illicita frena relaxant, nec prudenter attendunt, quā sit eis in clericis, ecclesiasticis personas & bona interdicta potestas, ecclesiarum prælati, ecclesiis, ecclesiastisque personis regularibus & secularibus imponunt onera grava, ipsosque talliant, & eis collectas imponunt, ab ipsis suorum præuentuum vel bonorum dimidium, decimam seu vicefiam, vel quamvis aliam portionem aut quotam exigunt & extorquent, eosque moluntur multo rati subiectare servitū, saue submittere ditione: & (quod dolenter b[ea]tissimus) nulli ecclesiarum prælati, ecclesiasticisque persona, trepidantes ubi repandum non est, transitoriam pacem querentes, plus timentes majestatem temporalem ostendere, quam eternam, talium abusibus non tam temerarie, quam improvidè acquiescent, sedis Apostolica auctoritate seu licentia non obtenta.

Præcipit personas ecclesiasticas pro rebus suis vel ecclesiastum nihilo facio solvere debere absq[ue] b[ea]titudinem Apostolice sedis, sub quo[rum] conatu mutui, subventioni, doni, vel alio quolibet: ut etiam ipsi latere talibus non exigant vel recipiant: nec occupent quo[rum] modo deposita ecclesiarum vel personarum ecclesiasticarum: singulares contra facientes excommunicat, universitate interdicunt: qui p[ro]p[ri]a locum habent in promiscuibus fadiis etiam ante hanc constitutionem, si post medium solvantur vel recipiuntur: & ab his sententiis factis p[ro]p[ri]a solvantur, praterquam in mortis articulo h[ab]ent.

Nos igitur talibus iniquis abibus obviare volentes, de statu nostrorum consilio Apostolica auctoritate statuimus, quod quicunque prælati ecclesiasticisque personis, religiose vel secularis quorumque ordinum, conditions seu status, collectas vel tallias, decimam, vicefiam, seu centesimam suorum & ecclesiarum præuentuum vel bonorum laicis solventur vel promitterent, vel se soluturos consenserint, aut quamvis aliam quantitatem, portionem, aut quo[rum] ipsorum præuentuum, vel bonorum estimationis, vel valoris ipsorum, sub adiutorii, mutui, subventionis, subsidii vel doni nomine, seu quovis alio titulo, modo, vel quanto colore abique auctoritate sedis ejusdem: necnon Imperatores, Reges, seu principes, duces, comites, vel barones, potefates, capitani, vel rectores, quocumque nomine censeantur,

a Quarebat Ioh. Mont. in isto cap. Quid si sit impostura talis non ecclesiastici personis, sed eorum hominibus, nunquid sit locus p[ro]p[ri]a h[ab]entis cap. cap. fin. & supra de privilegiis, quanto facit infra eod cap. eis secundum Lupum, Abb. Dom. Phil. dicit quod nullo casu habebit dictum haec constitutio, qua penitus revocata cum suis declarationibus, nec ullus Doctorum eam legit. Fons. b alias, dicentes.

civitatum, castrorum, seu quorumcunque locorum constitutorum ubilibet, & quisvis alii cujuscunque praeminentia, conditionis, & status, qui talia impofuerint, exegerint, vel recuperent, aut apud ædes sacras deposita ecclesiarum vel ecclesiasticarum personarum ubilibet arrestaverint, faſiſterint, seu occupare præsumperint, vel arrestari, faſiſti & aut occupari mandaverint, aut occupata, faſiſta b[ea]tissima reciperint: necnon omnes, qui scienter dederint in prædictis auxilium, consilium, vel favorem publice vel occulte, copioſe sententiam excommunicationis incurant. Universitates quoque, qui in his culpabilis fuerint, ecclesiastico supponimus interdicto. Prælati & personis ecclesiasticis supradictis in virtute obedientia, & sub depositionis poena districte mandantes, ut talibus absque expressa licentia dicta sedis nullatenus acquiescant: quodque prætextu cuiuscunq[ue] obligationis, promissionis, & confessionis c[on]factarum, hacce[m] vel faciendarum in antea, priusquam hujusmodi di constituto, prohibito, seu præceptum ad notitiam ipsorum pervenerit d. nihil solvant, nec supradicti secularis quoquomo[n]do recipient. Et si solverint, vel prædicti recuperent, in excommunicationis sententiam incidunt ipso facto. A supradictis autem excommunicationis & interdictis sententiis nullus absolvit (præterquam in mortis articulo) absque sedis Apostolica auctoritate & licentia speciali: Cum nostra intentionis ex iusta tam horrendum secularium potestatum abulum nullatenus sub dissimulatione tranſire.

Omnia privilegia derogantia huic constitutioni, cassat & irruat.

Non obstantibus quibuscumque privilegiis sub quibuscumque tenoribus, formis, seu modis, aut verborum conceptione concessis Imperatoribus, Regibus & aliis supradictis, qua contra præmissa in nullo volumus alicui vel aliquibus suffragari.

C. IV.

Excommunicati sunt, qui impediti super causis, que ad forum ecclesiasticum de jure vel de consuetudine pertinent, literas a sede Apostolica impetrant, vel super ipsi coram ordinariis vel delegatis ecclesiasticis litigant. Joan. And.

Idem.

Quoniam (ut intelleximus) quorundam iustitiariorum, ballivorum, iudicium vel secularium ac temporalium dominiorum in quibusdam partibus præsumptuosa temeritas sic exercitit, ut in terris eorum five districtibus literas Apostolicas impetrantes, vel ad judices ordinarios ecclesiasticos recurrentes, super causis negotiis, seu questionibus, que ratione personarum aucterum de jure aut antiqua confuetudine ad forum ecclesiasticum pertinent, obtinere non possunt in eis per eosdem ordinarios judices vel Apostolicas literas iustitia complementum: quin potius super illis recurrere ad judicium secularis, vel a litigante, causa seu questione deflere compelluntur: Nos iustitiam nostram & ecclesiasticam non nobis negligeare, quia alios in sua iustitia confovemus: statuimus districtus inhibendo, ne quis impetratores literarum nostrarum, vel alios in foro ecclesiastico delegato seu ordinario litigantes, seu litigare volentes, five amba partes hoc voluerint, five una super causis ecclesiasticis, five qua ad forum ecclesiasticum ratione personarum, negotiorum, vel rerum de jure vel de antiqua confuetudine pertinere nolentur, per se vel per alium ad defundendum, vel in foro seculari de questionibus hujusmodi litigandum per eorundem judicium ecclesiasticorum vel impetrantium, aulitigantium, seu

a Al. sicut. b al. sicut. c In manu. legitur concorditera: & concessionis. d al. perseverint. e Qua sine illa cause, vide in e. lect. de foro comp[re]hensione antiqua. Bartsch, exp[re]m[er]at, ad reprim[er]an verb, denunciat.

volentium litigare, aut propinquorum ipsorum seu remorum illorum, aut ecclesiarum suarum etiam captionem, modis aliis quibuscumque compellat seu compelli faciat vel procuret; nisi per se atiove impedit, quo minus coram judicibus ecclesiasticis, delegatis seu ordinariis querelantes de causis, qua (ut primitum est) ad cognitionem pertinent eorumdem, possint libere iustitiam obtinere: nec ad predicta facienda det auxilium, consilium, vel favorem. Si quis vero contra presumperit, excommunicationi se ipso facto noverit subjacere: a qua (nisi tam judicii, eni cognitio fuerit impedita, vel jurisdictio usurpara, quam parti, qua turbata in prosecutione fuerit sui juris, de injurya, damnis, expensis, & interessu prius per eundem integrè fuerit satisfactum) nullatenus absolvatur.

CAP. V.

Domini temporales prohibentes subditis, ne cum personis ecclesiasticis contractant, vel communia obsequia exhibeant, ipso facto excommunicationem incurant. h. d. Dom.

Idem.

Eos a, qui tempore dominum obtinentes, suis subditis, ne prelatis aut clericis, seu personis ecclesiasticis quicquam vendant, aut emant aliquid ab eisdem, neque ipsis bladum molant, coquant panem, aut alia obsequia exhibere praesumant, aliquando interdicunt (cum talia in derogationem libertatis ecclesiastice presumantur) eo ipso excommunicationis sententie decernimus subjacere.

NE CLERICI VEL MONACHI SECULARIBVS
NEGOCIS SE IMMISCE.
ANT.

TITVLVS XXIV.

CAP. I.

Capitulum, super specula, prohibens audientiam legum vel physica, non includit parochiales ecclesias habentes, nisi sint plebania habentes sub se capellas, in quibus clerci perpetuo instituantur. h. d. Domin.

Bonifacius VIII.

Statum b felicis recordationis Honorii Papz tertii praedecessoris nostri, quod Decanis, Archidiaconis, praepositis, plebanis, cantoribus, & aliis clericis habentibus personatus, audire leges vel phys-

a *Vide Anchi. confil. 11. incip. factum saper quo pessetur confil. & Lapum allegat. 92. incip. infeximus. b Vide Dol. & in primo Pannorm. ca. non magnopere. & in ea fin. extr. ne clericis vel monachis. & Insc. in cap. firmat. extra, de summa. Trinitat. & fide Catholica.*

cam interdicit, ad eos, qui parochiales ecclesias omnino noscuntur, pte memorie Clementis Papa quarti predecessoris nostri vestigis inharentes, declaramus praeferit constitutionis oraculo ratione ecclesiarum huiusmodi non extendi. Nisi exdem ecclesias fuerint plebania sub se capellas habentes, in quibus instituantur clericis perpetui, nequeentes ab ipsis absque causa rationabiliter amovet.

CAP. II.

Excommunicatus est ipso facto religiosus professus, habitum marie dimittit, vel ad quicunque studia accedit, non dicentia & prelati & conventus. Doctoris scienter docent, ut in scholari retinent ad leges vel physicam tales religiosi, finiamur communicationem incurant. h. d. Dominus.

Idem.

VT a periculo religiosis evagandi materia submittitur, districtus inhibemus, ne exerto aliquo quacumque religionem tacite vel expresse proficiat scolis vel alibi temere habitum religionis sit, dimittit nec accedat ad quavis studia literaturam, nisi a suo patre cum consilio sui conuentus vel majoris partis episcopi sibi eundi ad studium, licentia primus si concedat. Si quis autem horum temerarius violato esset, excommunicationis incurrat sententiam ipso subiicit. Doctores quoque sive magistri, qui religiosos habent suo dirimendo leges vel physicam audientes scienter docent, ut in schola suis praetumperint retinere, simili eo ipso sint sententia innodati.

CAP. III.

Clericus in loco temporalis jurisdictionis sua super delicta de commissio delegans, ut veritate inquisita justitiam exequatur, regularis non efficitur, huc pena sanguinis inferatur. sed dictum minus.

Idem.

Episcopus b seu quicunque alius prelatus, vel clericus jurisdictionem obtinens tempore, si homicidio aut alio maleficio ab aliquibus in jurisdictione sua commissio, ballivo suo aut alii cuique injungatur, ut per hoc veritatem inquirens iustitiae debum exequatur, irregularis cenferi non debet: quoniam ipsi tamen vel alius contra malefactores ad ponam sanguinem, celescerit, iustitia mediante. Nam licet clericatus anguis agitare non licet, eas tamen (cum jurisdictionem obtinens cessante aliis delegare).

a *Multa hue spissantia, vide per Calderonem vñl. 1. n. de magistris. & per Abbatem conf. 14. lib. 1. b *Pater Dol. hic, vide notata in ea ex litteris extra, de excessu prelatorum apud archipiscopatum de raptoriibus.**

F I N I S.

SEXTI